

Sevmeyi Öğreneceksin

– Gülhun ERTİLAV · 18 Temmuz 2010

Sahibine mektuptur,

Sevmeyi bilmeyen kalbin sevmesini öğrenene kadar direneceğim. Ben böyle birisiyim derken seni olduğun gibi kabullenmenin erdem olduğunu sanmıştım, yanılmışım. Kafama koydum, bu sefer sana sevmeyi öğreteceğim. Çünkü dünya SEVGİ üzerine kurulu.

Belki bir kişiyi daha bu sevgisizlikten kurtarırsam cennette bir taş daha yapmış olurum, kim bilir? Şimdi öbür tarafın muhasebesini yapamıyorum. Buna zaman karar verecek.

Başka yolu yok, sevgiyi öğrenecek zalim yüreğin. Dilin ne zaman seviyorum dese, zehir kusan yüreğin bir defa da olsa gerçeği görecek. Ne kadar dirensen de sevmeyi öğreneceksin. Kin beslemeyecek yüreğin. Seviyorum derken, sevginin sadece evladının karnını doyurmak olmadığını göreceksin. Ve için titreyecek gerçek sevgiyi bulduğunda. Gözlerinden yaşlar akacak.

Gecenin bir yarısı uyanacaksın yatağından ve neden uyandığını bilmeden öylece boş boş bakacaksın. Mutfağa geçip bir yudum su içmek isterken, aklına ilk gelen şey olacak sevdiğin. Deli gibi atacak kalbin, yerinden fırlayacak sanki. Nefes alış verişlerin değişecek ve sevdiğin gelecek aklına. İşte o zaman diyeceksin ki "SEVİYORUM. Ben gerçekten öğrenmemişim sevgiyi, O bana öğretti". Bu benim içimde zafer, senin içinde ise yenilgi olacak. Ben savaş meydanından muzaffer edası ile ayrılırken sen süngüleri düşmüş, ama bir o kadar da mağrur olacaksın. Yenildim ama sevmeyi öğrendim nihayet diyerek.

Gökyüzünde sakladığım yıldızları görünce, gölgelerine tutunduğun hayatın ne kadar anlamsız olduğunu fark edeceksin. Sevmeyi öğrendikten sonra dünya daha bir güzelleşecek gözünde. Bir çocuk masumluğunda kıvrılacak dudakların. Aşk ateşi ile titreyen bir gencin duyguları ile aynı anda coşacak yüreğin ve arınacak tüm kirlerinden. Cehennem den kurtuluşun olacak sevgin.

Ve güneşi gökyüzünden indirip sunacaksın sevgilinin koynuna

Diyeceksin ki "ÖĞRENDİM NİHAYET, ÖĞRENDİM SEVMEYİ".